

Θία και ὁ συνβίος της ὁ μισέρ Κυριάκος καθὼς ἐμολογήσασιν οἱ / ὑπογεγραμμένοι
ἀξιόπιστοι μάρτυρες.

- / — Στέφανος ιερεὺς ὁ Μελισσουργὸς μάρτυρας μὲ θέλημα τῆς ἀνωθεν κερὰ Μαθίας
και τοῦ συμβίου της τοῦ μισέρ Κυριάκου / και μαστρὸς Νικολοῦ. —
- / — Τζωρτζέτος Κοντοπίδης μαρτυρῶ μὲ θέλημα τῆς κερὰ Μαθίας και τοῦ συμβίου
της τοῦ μισέρ Κυριάκου και μαστρὸς / Νικολοῦ —
- / — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψαν.

907

*Πακτωσία*φ. 480^v

/ Φ 517

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ὁκτωβρίου 28/
εἰς τὸ σπίτιν καὶ [μοῦ τοῦ ὑπογρά] / φοντος νοτάριου ἐδῶ παρῶν ὁ μισέρ Κωνσταντῆς
Μπάφος και ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ μαστρὸς [ ] / ρουχᾶς ὅμαδιν μὲ τὸν υἱόν του
τὸν Μαθαῖον ὁ ὅποιος μαστρὸς Δρακάκης λέγειν και ὅμολογ[...] / ἀνωθεν μισέρ
Κωνσταντῆς ἐδωσεν διὰ λόγουν του ὅπου ἔχρεώστεις καθὼς ἐφανήκασιν τὰ σκ[ρίτα] /
ἐδῶν πρεζέντε ποὺ τὰ ἔχρεωστούσασιν μαζὶν μὲ τὴν συνβίαν του τοῦ μισέρ Φιλιππῆ
Κωνσταντῆ [ ] / μισέρ Κυριάκου Μαυρομάτη και Νικόλα Τζουνοπούλας και
εἰσὲ ἄλλα ποὺ τοῦ ἐδωσεν ὡς λέγειν ἀτός του στα[ ] / ολα ἔκαμαν λογαριασμὸν
και εύρεθήκασιν ρεάλια σαράντα δύο ἡμισυν ἥτοι νούμερο 42 1/2/ [ ] τὰ σαρά-
ταν δύο ἡμισυν ρεάλια τοῦ δίνει ὁ αὐτὸς μαστρὸς Δρακάκης τοῦ ἀνωθεν μισέρ Κων-
σταν[τῆ] / τὸ πρεβόλι ὅπου ἔχειν ἀπὸ γονικόν του εἰς τὸ μέρος τῶν Ἐνγγαριῶ
στὴν Λακκάδα δεντρολογημ[ένο] / σκαθὼς εύρισκεται μὲ ὅλα του τὰ δέντρα ποὺ
περιέχειν μέσαν και μὲ πᾶσαν του δικαίωμα και μὲ τὸ νε / ρόν του νὰ κάνῃ ποτε-
στικὸν τὸ ὅποιον τοῦ τὸ δώνει νὰ τὸ κρατῆν και νὰ τὸ καρπότρωγην ἔως διορί[....] /
χρόνους δύον και φτάνοντας οἱ διορισμένοι δύον χρόνοι νὰ τοῦ δώνου πάλι τὰ σαράντα
δύον του ἡμι / συν ρεάλια νὰ παίρνου πάλι τὸ πρᾶμαν τος ὅπισων ἀνουλάροντας
πᾶσαν ἄλλον γράμμα διού / νὰ ἔχην ὁ αὐτὸς μισέρ Κωνσταντῆς διὰ τὸν ἀνωθεν
Δρακάκη ἀκόμα και τὸ παντίκι ἐκάμα / σιν εἰς τὲς πράξεις κάμοῦ τοῦ ὑπογρά-
φοντος νοτάριου οἱ ἀνωθεν μισέρ Κωνσταντῆς και Δρακάκης λέσιν / ὅτιν νῶναι νου-
λάδον και νὰ μὴν ἀξίζην / και νὰ ντεσπενι / αριστῆν / πάρεξ τὸ παρὸν γράμμα νὰ

εῖναι σίγουρον καὶ βέβαιον / ὡς ἂνωθεν διαλαβάνει καὶ εἰς βεβαίωσιν βάζουν καὶ
ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφ[ουν] ὑ / πὸ χειρός τος.

- / — Γεώργης Πάλιου μαρτυρῶ ὡς ἂνωθε —
- / — Νικολὸς Μπάκαλος μαρτυρῶ ὡς ἂνωθε —
- / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

908

Διαθήκη

φ. 481^τ

/ [Ἐβ]γαλμένο. Ἐβγαλμένος καὶ ὁ πόντος τῆς πρόθεσης καὶ
πάλι σηκωμένο ἀπὸ πρεβόστρη καὶ πάλι ἀπὸ τὸν Ἰακουμά-
[κη] / [ ]τὸ Γ[ρι]μπία τὸ δεύτερο γαπρὸ τοῦ Ἀλησάφη
τοῦ κάτωθεν καὶ πάλι ἀπὸ Ἰακουμάκη. Φ 518

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ] αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Νοεμβρίου πρώ-
την εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενῆ ἀφέν / [.....] Ἀλησάφην ἐπειδὴν καὶ οὐδεὶς τῶν
ἀνθρώπων οἶδεν τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲν τὴν ἡμέραν οὐ / [δὲ τὴν ὥραν] κατὰ τοῦ
Κυρίου τὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ὁ ἄνων εἰρημένος ἀφέντης Ἰάκωβος εὐρισκόμενος
εἰς κλί / [νην κατ]άκοιτος ἀσθενῆς μὲν τῷ σώματιν ὑγιῆς δὲ τῷ νοεῖν καὶ φρονή-
ματιν σῶον γάρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκεραία τὴν / γλῶτταν καθαρὰν τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς
έτερας του αἰστήσεις γάρι τοῦ Χριστοῦ μὰ φοβιζάμεν[νος] τὴν ἀωρία τοῦ πι / [κρο-
τ]άτου θανάτου μὴν τὸν καταλάβην ἀφνίδια καὶ μείνη ἀδιόρθωτος ἐπροσκάλεσεν
ἔμένα τὸν ὑπο / [γράφον]τα νοτάριον ἵνα διὰ τῆς τοιούτης διαθήκης διορθωθήσεται
καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χρι / [στι]ανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη καὶ
τετελειωμένην συνχώρεσιν τοῖς εἰπόντι κατ' αὐτοῦ τὸ ἀγαθὸν ἢ πονηρόν, ἔπει / τα
ζητεῖν καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν. "Οθεν λέγειν πὼς ἀφήνει ὀλωνῶν του τῶν
μπαιδίων τὴν εὐχὴν τοῦ ἀ / [φέ]ντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν
ἐδικήν του πλὴ λέγειν πὼς ἀν τοῦ τύχην θάνατος νὰ τὸν ἔντα / φιάσουσιν εἰς τὴν
κυρία μας τὴν Μητρόπολη, εἴτα λέγειν πὼς τὸ λιβάδιν ὅπου ἔχειν στὴν Μπαρκία
στὸ Λιαροκό / πι ἀφήνει τὸ ἔμισὸν τοῦ υἱοῦν του τοῦ Σμαράγδην καὶ τὸ ἄλλο ἔμι-
σὸν τῆς ἀρχοντοπούλας του τοῦ Κατερινάκιν. / Ἀκόμην τοῦ υἱοῦν του τοῦ Ἀντώνη
τοῦ ἀφήνει ἓνα κομμάτιν χωράφιν στὰ Σέσκινα καὶ ἄλλον κομμάτιν εἰς τὴν Βο-
λά / δα, ἀκόμη καὶ τῆς μπαστάρδας του ἄλλο κομμάτιν χωράφιν στὸν ἔδιον τόπον
τὸ μέσαν χωράφιν, ἀκόμη τοῦ Ἀντώ / νη ἓνα κομμάτιν συνκογύριν στὰ Βουνία καὶ